

villig melde sig, ligesom ogsaa naar man for at søge ledige Sekondlieutenants Plummer i passende Grad udfyldte, skulde finde en ligeværdig Tilgang end den ansøgte nødvendig, kan Krigsministeren endvidere befale et Antal Underkorporaler til at indtræde i Klassen. Dette at skulle kommandere de Menige, der ere gaaede over til at blive Underkorporaler, til at uddanne sig til Befalingsmænd, endogsaa mod deres Villie, forekommer mig at være overordentlig betænkeligt. Jeg skal ikke tale om, at man derved paalægger den Bærnepligtige en Forlængelse af den Tid, han ellers maatte være pligtig at anvende paa militær Uddannelse. Hvad jeg vil fremhæve er, at det kan lade sig gøre at tvinge Folk til at exercere, men at tvinge dem til at læse og tage Examen maa anses for overordentlig betænkeligt. Jeg skulde derfor meget anbefale at lade denne Sag blive gjort til Gjenstand for nøie Overveelse, og jeg haaber, at dette maa ske i et Udvalg.

Formanden: Spørgsmaal om Udvalgs Nedsættelse vil rettere senere komme under Omtale. Den ærede 2den Landsthingsmand for 10de Kreds (Jessen) har Ordet.

Jessen: Jeg fratælder Ordet.

Formanden: Den ærede Krigsminister har Ordet.

Krigsministeren (Dreyer): Jeg vil kun tillade mig at bemærke, at det finder jo allerede nu Sted, at der udvæses, om man vil, en Lovang paa de Vedkommende til at gennemgaa en Korporalskole, hvor de ogsaa skulle lære en hel Del, om de end vel ikke i Korporalskolen behøve at være saameget ved Bogen, om jeg maa bruge det Udtryk, som det vil være nødvendigt i Sekondlieutenantsklassen. Jeg kan ikke erkende, at Staten ikke skulde være berettiget til at paabyde de Bærnepligtige, Alt efter Enhvers Evne, at tilegne sig saadanne Kundskaber og saadan Dygtighed, som man anser ham istand til at kunne naae for saaledes paa en fyldigere og bedre Maade at anvende sine Kræfter til Landets Forsvar. Naar man ikke af de Bærnepligtige, der udvælges til at gaa denne Vej, forlanger en længere Tjenestetid end af de andre Bærnepligtige, der ligge længst inde til Tjeneste, synes det mig ikke, at der i nogen Henseende er nogen Ubillighed tilfæde, eller at der i det Forlangende, man nu stiller til dem, skulde være noget Utilbørligt.

J. Andersen: Ja, jeg skal give den høitærede Minister Ret i, at man kan befale de unge Mennesker at lære det og det, men om de ogsaa, naar de ikke attraa Stillingen som Officer, ville lære det, er en anden Ting. Man kan jo nok tvinge dem ind i Skolen, men derfor er det

ikke sagt, at man udretter Noget med dem. Jeg har ligesom den ærede foregaaende Taler flere Betæneligheder ved at øve en saadan Lovang, og jeg har ligeledes en anden Betænelighed. Jeg kan nemlig saa temmelig godt erindre fra 1864, hvorledes de daværende Officersaspiranter eller unge Inferveofficerer ikke nøde megen Tiltro hos de Menige, efterdem de manglede den fornødne Dygtighed til at træde op overfor dem, og jeg har hørt flere erfarne Officerer klage over det Vanskelige i ogsaa nu at faae Officerer med den fornødne Dygtighed, idet en hel Del af de unge Mennesker, skjøndt de have gennemgaaet 1 Aars Korporalskole og derefter været 3 Aar paa Officersskolen, slet ikke egne sig til at være Officerer. Ligeledes har jeg erfaret, at der aarlig skal have meldt sig paa Officersskolen en hel Del flere, end der er blevet optaget, hvilket navnlig har været Tilfældet med dem, der have gennemgaaet den militære Eleostole; der skal saaledes ogsaa for indværende Aar være ikke saa ganske saa unge Mennesker, hvis Ansøgning ikke er tagen i Betragtning, formodentlig fordi de ikke vare brugelige. Men jeg tror iøvrigt, at en Del af Manglerne ved Sekondlieutenants- og Underofficersklassen vilde afhjælpes, hvis vi fik en ordentlig Lønningsslov; thi det er selvfølgerligt, at ikke mange unge Mænd ville tjene som Underofficer og Sekondlieutenant, naar de ikke engang have den Løn derfor, som en ordentlig Haandværksvend, f. Ex. en Skomagervend, for ikke at tale om de bedre lønede Haandværkere, kan tjene ved sit Arbejde (Hør!). Jeg tror, som sagt, naar vi først komme til at lønne vore Underklasser i Hæren noget bedre end nu, ville ogsaa en Del af de Mangler, hvorover der klages, blive afhjulpne. Jeg skal iøvrigt ikke lægge Lovforslaget nogen Hindring i Veien; thi hvis Ministeren derigjennem opnaaede at faae i fornødent Fald og med den fornødne Dygtighed de Mænd, han ønsker, kunde det jo kun være glædeligt.

Krieger: Jeg ønsker idag kun at fremhæve en Side ved dette Lovforslag, der efter min Mening fortjener en nøie Overveelse, hvilken iøvrigt ikke kan være til Hindring for, at Sagens Afgjørelse fremmes med al ønskelig Hurtighed, og det er, at dette Lovforslag jo uretlig er en egen Mellemting, om jeg saa maa sige, mellem aldeles midlertidig Lovforanstaltning og vedvarende Forandring. Som bekendt, foregaar jo den befalede Revision af Hærløven paa et andet Sted, i det andet Thing. Det har altid været min Opfattelse, at man ikke maatte betragte Reglen om Revisionen paa den Maade, at man anser hele den bestaaende Ordning som usuldførommen, blot fordi den ikke er bleven revideret. Jeg har altid ment, at man maatte vel erindre, at hele Revisionsbestemmelsen ingenlunde var et Forslag, som oprindeligt udgik fra Regjeringsingen; det var en Bestemmelse, som af Folkethinget blev paatvungen